

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ & ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

30 ΜΑΪΟΥ 2025

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1
[Δημιουργικότητα]

Η δημιουργικότητα νοείται ως μια διαδικασία, η οποία οδηγεί σε κάποια μορφή δημιουργικής παραγωγής και χαρακτηρίζεται από πρωτοτυπία και αποτελεσματικότητα, ενώ μπορεί να συνδυάζει ιδέες ή υλικά με νέους τρόπους. Συνδέεται άμεσα με τη φαντασία, την καινοτομία, την επίλυση προβλημάτων και την αποκλίνουσα σκέψη, αλλά η πολύπλευρη φύση της καθιστά δύσκολο το εγχείρημα να την ορίσει κάποιος.

Μπορεί κανείς να πει ότι η επίλυση προβλημάτων, η εξεύρεση λύσεων και η παροχή πολύτιμης εργασίας μέσω της φαντασίας, της πρωτοτυπίας και της ευχέρειας απαιτούν δημιουργικό νου. Η αξία της δημιουργικότητας είναι πολιτιστικά, κοινωνικά αλλά και οικονομικά αδιαμφισβήτητη, εξ ου και η ένταξή της στους γενικούς εκπαιδευτικούς στόχους παγκοσμίως.

Η δυναμική σχέση της εκπαίδευσης μέσω των τεχνών με τη δημιουργικότητα έχει επιβεβαιωθεί ερευνητικά. Η συμμετοχή των παιδιών σε καλλιτεχνικές δράσεις ενισχύει την καλλιέργεια της αποκλίνουσας σκέψης τους. Στο ίδιο πνεύμα, εντοπίζεται ισχυρή σχέση ανάμεσα στην ενασχόληση με τις τέχνες και στην ανάπτυξη της φαντασίας, την κατανόηση σύνθετων εννοιών και την ανάληψη πρωτοβουλιών για την εξεύρεση λύσεων σε προβληματικές καταστάσεις. Σε ένα πολύτεχνο εργαστήριο, το παιχνίδι με τις μορφές εξασφαλίζει μοναδικές πολυαισθητηριακές εμπειρίες μάθησης και ζωής για το μικρό παιδί. Στο παιδί που πειραματίζεται με τις μορφές στο παιχνίδι του, εξασφαλίζονται ευκαιρίες να ανακαλύψει και να εκφράσει συναισθήματα, αγωνίες και σκέψεις. Ταυτόχρονα, η ίδια εμπειρία παρέχει τη δυνατότητα ειδικά στο μικρό παιδί να καθρεφτιστεί στο δημιούργημά του, να νιώσει την ιδιαιτερότητα και τη μοναδικότητα του προσώπου του και να αναπτυχθεί.

[Αντώνης Λενακάκης, *Τέχνες-διαδίκτυο-δημιουργικότητα*, ΤΕΠΑΕ ΑΠΘ, 2024, ePublishing: Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης, απόσπασμα ελαφρώς διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης].

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Η δημιουργικότητα αρχίζει από την κούνια

Αν νομίζετε πως η ικανότητα να κάνει κάποιος σύνθετες σκέψεις αφορά μόνο τους ενηλίκους, κάνετε λάθος. Κι αυτό διότι επιστήμονες του Πανεπιστημίου του Μπέρμιγχαμ και του Πανεπιστημίου Κεντρικής Ευρώπης στην Αυστρία (CEU), έπειτα από σχετική έρευνα, διαπίστωσαν πως η δημιουργική σκέψη ξεκινά από την... κούνια. Όπως συγκεκριμένα προέκυψε από τη μελέτη τους που δημοσιεύθηκε στο επιστημονικό περιοδικό «PNAS», τα βρέφη ηλικίας έως 12 μηνών όχι μόνο είναι ικανά για δημιουργική σκέψη πολύ πριν αρχίσουν να μιλάνε, αλλά και αυτού του είδους η σκέψη είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη της γλωσσικής τους ικανότητας.

Όπως εξήγησε η επικεφαλής της μελέτης, νευροεπιστήμονας με ειδίκευση στη βρεφική και πρώιμη παιδική ηλικία Δρ. Μπάρμπαρα Πομιεχόφσκα, στόχος της ερευνητικής της ομάδας ήταν να ανακαλύψει την «πηγή» της ανθρώπινης δημιουργικότητας και της παραγωγικής σκέψης. «Η ανθρώπινη ευφυΐα και δημιουργικότητα βασίζονται στη συνδυαστική σκέψη ή στην ικανότητα σχηματισμού εντελώς νέων σκέψεων, συνδυάζοντάς τες με υπάρχουσες (γνωστές) έννοιες και ιδέες. Η δημιουργικότητα των ανθρώπων δεν έχει όρια, μας πήγε στο φεγγάρι και μας επέτρεψε να θεραπεύσουμε θανατηφόρες νόσους, αλλά δεν γνωρίζουμε ακόμα πότε και πώς προκύπτει αυτή η εντυπωσιακή ικανότητα συνδυασμού ιδεών και εφεύρεσης νέων πραγμάτων. Αυτή η έρευνα δείχνει ότι πρέπει να πάμε πίσω στην αρχή της γλωσσικής ανάπτυξης για να λύσουμε αυτό το παζλ».

Σύμφωνα με τη δόκτορα Πομιεχόφσκα, η συγκεκριμένη μελέτη έδειξε πως η ανθρώπινη δημιουργικότητα είναι αρχέγονη και ξεκινά ήδη από τη βρεφική ηλικία. «Όταν μιλάμε για δημιουργικότητα, αναφερόμαστε συνήθως σε ανθρώπους που ασχολούνται με τις τέχνες, σε κάποιους εφευρέτες και γενικότερα σε ενηλίκους και μεγαλύτερα παιδιά που έχουν κάποιο ιδιαίτερο ταλέντο. Πολύ λίγοι άνθρωποι μπορούν να φανταστούν πως ένα μικρό ανθρωπάκι έχει ικανότητα για συνδυαστική σκέψη. Θα πρέπει, επομένως, να μελετήσουμε τις συνθήκες εκείνες που επηρεάζουν αρνητικά την ανάπτυξη των δημιουργικών γνωστικών ικανοτήτων του βρέφους. Και τώρα που γνωρίζουμε ότι αυτή η ικανότητα ξεκινά νωρίς, μπορούμε να εξετάσουμε όλους αυτούς τους βιολογικούς, κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες που μπορεί να την επηρεάσουν. Για παράδειγμα η φτώχεια, το ανθυγιεινό περιβάλλον διαβίωσης, το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο των γονιών, η έλλειψη κοινωνικής υποστήριξης και η κακή διατροφή είναι γνωστοί παράγοντες που επιδρούν στη γνωστική ανάπτυξη των παιδιών».

[Άρθρο της Κέλλυς Φαναριώτη από το διαδίκτυο (tovima.gr), 13-08-2024, συντομευμένο και ελαφρώς διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης].

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

[Εξαίσια αστική μας κοινωνία]

Ανεβαίνω στο γραφείο κι αμέσως ζαρώνει η καρδιά μου. Οι αγαπητοί μου συνάδελφοι καταφθάνουν λαχανιασμένοι. Κάθε πρωί μελετώ σχολαστικά την καλημέρα τους, το ύφος τους και τη ματιά τους. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς έγινε και μαζεύτηκαν όλες οι μπαγιάτικες φάτσες πάνω στο δικό μου το κεφάλι. Εκείνο όμως που με απελπίζει περισσότερο είναι, πώς το ίδιο σχεδόν συμβαίνει και σε όλα τα άλλα γραφεία. Αυτό το διαπίστωσα μόνος μου τελευταία, όταν πάνω στην αγανάκτησή μου, είπα ν' αλλάξω και πάλι δουλειά, για να μην τους βλέπω όλη μέρα μπροστά μου. Κατόπι σκέφτηκα πως θα τους έχει αποξεράνει έτσι, σώμα και καρδιά, το πολύ διάβασμα, το κλείσιμο ή η βαθιά σκέψη. Σηκώθηκα και ξαναπήγα στις διάφορες μεγάλες σχολές για να τους δω νεαρούς και φρέσκους φρέσκους. Χώθηκα βέβαια στις αίθουσες των πρωτοετών. Εδώ, είπα, μέσα σ' αυτό το φυτώριο, θα φανεί το πράγμα. Και όμως η εντύπωσή μου ήταν εξίσου αποκαρδιωτική το επόμενο κύμα, δεν αποκλείεται, να είναι χειρότερο.

Σκέφτομαι μήπως πρέπει ν' αλλάξω επάγγελμα και όχι μονάχα γραφείο. Τώρα όμως είναι μάλλον αργά· ούτε τέχνη ξέρω, ούτε για να πάω μαθητευόμενος έχω την ηλικία και το κουράγιο, αλλά ούτε τα χαρτιά και τα κατάστιχα¹ χωνεύω. Θα ήθελα, είναι αλήθεια, προ πολλού να ήμουν εργάτης· παράλληλα όμως να έχω αυτή την ίδια ψυχή, τις ίδιες γνώσεις και τα ίδια μυαλά.

1. κατάστιχα: λογιστικά βιβλία, βιβλία επαγγελματιών

[Γιώργος Ιωάννου, *Για ένα φιλότιμο*, εκδ. Κέδρος, 1980, απόσπασμα διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης].

ΘΕΜΑ Α

Α1. Να αποδώσετε συνοπτικά σε μία παράγραφο 70–80 λέξεων τις θέσεις της Μάρμπαρα Πομιεχόφσκα στο **Κείμενο 2** για την ανθρώπινη δημιουργικότητα.

Μονάδες 20

ΘΕΜΑ Β

B1. Να επαληθεύσετε ή να διαψεύσετε, με βάση το **Κείμενο 1**, τις παρακάτω περιόδους λόγου, γράφοντας στο τετράδιό σας, δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε περίοδο, τη λέξη **Σωστό** ή **Λάθος** (χωρίς αναφορά σε χωρία του κειμένου):

- α. Ένα από τα χαρακτηριστικά της δημιουργικότητας είναι ότι αποφέρει αποτελέσματα.
- β. Ένας από τους στόχους της εκπαίδευσης, σε παγκόσμιο επίπεδο, είναι η καλλιέργεια της δημιουργικότητας.
- γ. Η σύνδεση της δημιουργικότητας με τις τέχνες στην εκπαίδευση δεν έχει ερευνηθεί.
- δ. Η επαφή του παιδιού με τις τέχνες δυσχεραίνει την προσπάθειά του να επιλύσει προβλήματα.
- ε. Το παιδί, μέσα από το δημιουργικό παιχνίδι, ανακαλύπτει τον εαυτό του.

Μονάδες 15

B2. Το **Κείμενο 1** αποτελεί δείγμα επιστημονικού λόγου. Να εντοπίσετε δύο γλωσσικές επιλογές που το επιβεβαιώνουν (μονάδες 2) δίνοντας το αντίστοιχο χωρίο (μονάδες 2) και να αιτιολογήσετε την επιλογή σας (μονάδες 6).

Μονάδες 10

B3. α. Ποιο είναι το επικοινωνιακό αποτέλεσμα του τίτλου του **Κειμένου 2** και πώς επιτυγχάνεται; (μονάδες 3)
β. «Θα πρέπει, επομένως, να μελετήσουμε τις συνθήκες εκείνες που επηρεάζουν αρνητικά την ανάπτυξη των δημιουργικών γνωστικών ικανοτήτων του βρέφους»: Να μεταφέρετε την περίοδο λόγου του **Κειμένου 2** στην αντίθετη σύνταξη κάνοντας τις αναγκαίες μετατροπές (μονάδες 5) και να επισημάνετε δύο αλλαγές στο ύφος (μονάδες 2).

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Γιατί εμφανίζεται προβληματισμένος ο ήρωας του **Κειμένου 3** και πώς εκδηλώνει τον προβληματισμό του; Να απαντήσετε αξιοποιώντας συνολικά τρεις (3) διαφορετικούς κειμενικούς δείκτες. Εσείς πώς θα αντιδρούσατε σε ανάλογη περίπτωση; (150–200 λέξεις)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Τα **Κείμενα 1** και **2** αναφέρονται στη δημιουργικότητα και τη σημασία της. Αξιοποιώντας δημιουργικά το περιεχόμενό τους, σε ένα άρθρο 350–400 λέξεων που θα αναρτήσετε στο προσωπικό σας ιστολόγιο, να αναφέρετε:

α) τους λόγους για τους οποίους το σύγχρονο σχολείο οφείλει να καλλιεργεί τη δημιουργικότητα των μαθητών/μαθητριών και

β) τους τρόπους με τους οποίους εσείς επιλέγετε στην προσωπική σας ζωή να εκφράσετε τη δημιουργικότητά σας.

Μονάδες **30**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α.

- A. Στο άρθρο παρουσιάζονται, μεταξύ άλλων, απόψεις της Πομιέχοφσκα για τη δημιουργικότητα. Σύμφωνα με την επιστήμονα, η οξυδέρκεια και δημιουργικότητα εδράζονται στην ικανότητα παραγωγής νέων ιδεών, που, ενίοτε, συνδέονται με υπαρκτές, ικανότητα απερίοριστη, αφού δημιούργησε τεράστια επιστημονικά επιτεύγματα. Ωστόσο, είναι άγνωστη η προέλευσή της και, εξ αυτού, οι ειδικοί ανιχνεύουν τη σχέση της με τη γλωσσική ικανότητα, αφού πιστεύουν ότι είναι λάθος να αποδίδεται σε άτομα μεγάλης ηλικίας μόνο, καθώς εντοπίζεται και σε βρέφη, αν και συχνά παρεμποδίζεται από ποικίλους παράγοντες, συνδεόμενους με το χαμηλό βιοτικό και πνευματικό επίπεδο.

ΘΕΜΑ Β.

- B1. α. Σωστό
β. Σωστό
γ. Λάθος
δ. Λάθος
ε. Σωστό

B2.

Το κείμενο 1 αποτελεί δείγμα επιστημονικού λόγου. Γλωσσικά χαρακτηριστικά του κειμένου που πιστοποιούν την παραπάνω διαπίστωση είναι τα εξής (ο μαθητής μπορεί να επιλέξει δύο από τα παρακάτω):

α) Χρήση του γ' ρηματικού προσώπου (νοείται, οδηγεί, συνδέεται κ. ά.), με το οποίο αναδεικνύεται η απρόσωπη και αντικειμενική στάση του πομπού απέναντι στο θέμα της δημιουργικότητας και της ανάπτυξής της στο σχολικό περιβάλλον. Με το γ' πρόσωπο ο λόγος καθίσταται επίσημος και ουδέτερος και οι απόψεις του συγγραφέα προβάλλονται ως καθολικά αποδεκτές αλήθειες, στοιχεία που συνάδουν με τον επιστημονικό χαρακτήρα του κειμένου.

β) Χρήση παθητικής κυρίως σύνταξης (νοείται, χαρακτηρίζεται, συνδέεται). Με την παθητική σύνταξη δίνεται έμφαση στο ρήμα, δηλαδή την πράξη που προέρχεται από το ποιητικό αίτιο του παθητικού ρήματος, το ύφος γίνεται επίσημο και αναδεικνύεται η αντικειμενικότητα του συγγραφέα, στοιχεία που προσιδιάζουν στον επιστημονικό λόγο.

- γ) Χρήση ειδικού / επιστημονικού λεξιλογίου (**δημιουργικότητα, διαδικασία, αποκλίνουσα σκέψη, ευχέρεια, πολυαισθητηριακές εμπειρίες μάθησης**). Η χρήση του ειδικού λεξιλογίου φανερώνει την επαγγελματική ή την επιστημονική ειδίκευση του πομπού και την πρόθεσή του να ενημερώσει, να πληροφορήσει ή να διδάξει. Επίσης, αποδεικνύει το αναβιβασμένο επίπεδο του κοινού στο οποίο απευθύνεται ο πομπός, που είναι σε θέση να αποκωδικοποιήσει τους δυσνόητους αυτούς όρους.
- δ) Χρήση αναφορικής / κυριολεκτικής / δηλωτικής λειτουργίας της γλώσσας (**Η δημιουργικότητα ... τρόπους**). Με την αναφορική λειτουργία της γλώσσας επιδιώκεται η πληροφόρηση του αναγνώστη, το κείμενο καθίσταται πειστικό, ο λόγος αντικειμενικός και το ύφος επίσημο, χαρακτηριστικά που συνάδουν με τα επιστημονικά κείμενα.
- ε) Χρήση ονοματοποίησης (**ενασχόληση, ανάληψη, εξεύρεση**): Με την ονοματοποίηση ο λόγος γίνεται λιτός, επίσημος, πυκνός και απρόσωπος και, για αυτό, χρησιμοποιείται σε επιστημονικά και ακαδημαϊκά κείμενα.

B3.

- α. Ο τίτλος του κειμένου 2 «**Η δημιουργικότητα αρχίζει από την κούνια**» έχει ως στόχο, με τη χρήση του χιούμορ και μιας απροσδόκητης έκφρασης, να διεγείρει το ενδιαφέρον του αναγνώστη για τη σημασία της δημιουργικότητας στη ζωή των ανθρώπων. Πιο συγκεκριμένα, η συγγραφέας προβληματίζει τον αναγνώστη για το γεγονός ότι η δημιουργικότητα δεν εκφράζεται μόνο από τους ενήλικους, αλλά μπορεί και, ίσως, και πρέπει να καλλιεργηθεί από τη βρεφική ηλικία.

Για να πετύχει τον στόχο της, η συγγραφέας κάνει χρήση **συνυποδηλωτικής λειτουργίας** της γλώσσας (**από την κούνια**). Ο τίτλος είναι **πρωτότυπος** και σχετικά **σύντομος**. Επίσης, είναι **αντιπροσωπευτικός** ως προς το περιεχόμενο του κειμένου, καθώς θέλει να επισημάνει την αξία της δημιουργικότητας από τη βρεφική και παιδική ηλικία, κάτι που αναφέρεται και στο κείμενο, όπου δηλώνεται ότι η δημιουργικότητα βοηθά τα παιδιά στην ανάπτυξη της γλωσσικής ικανότητας και τη διαμόρφωση της συνδυαστικής σκέψης. Ακόμη, ο τίτλος είναι **ρηματικός**. Χρησιμοποιείται **Οριστική** έγκλιση (**αρχίζει**), που δηλώνει κάτι βέβαιο και πραγματικό, χρόνος **Ενεστώτας**, που δηλώνει πράξη διαχρονικής ισχύος, και **τρίτο ενικό** πρόσωπο, που δηλώνει την αντικειμενική και απρόσωπη στάση του συντάκτη και την πρόθεσή του να παρουσιάσει την άποψή του για τη δημιουργικότητα ως καθολικά αποδεκτή αλήθεια.

Ο τίτλος που έχει επιλεγεί ξεκάθαρα διεγείρει την επιθυμία του αναγνώστη και τον παρακινεί να διαβάσει το κείμενο.

- β.** Η περίοδος του Κειμένου 2 βρίσκεται στην ενεργητική σύνταξη. Για να μετατραπεί στην αντίθετή της, δηλαδή στην παθητική σύνταξη, θα πρέπει να γραφεί ως εξής:

«Θα πρέπει, επομένως, να μελετηθούν (από εμάς) οι συνθήκες εκείνες από τις οποίες επηρεάζεται αρνητικά η ανάπτυξη των δημιουργικών ικανοτήτων του βρέφους».

Πριν την αλλαγή είχαμε Ενεργητική σύνταξη, με την οποία προσδιδόταν ζωντάνια και παραστατικότητα στον λόγο. Μετά τη μεταγραφή της περιόδου σε Παθητική σύνταξη προβάλλεται η αντικειμενικότητα του συγγραφέα και δίνεται επισημότητα και ουδετερότητα στον λόγο. Αυτή η υφολογική αλλαγή συνδυάζεται με τη μετατόπιση της έμφασης, αφού στην Ενεργητική σύνταξη η έμφαση δίνεται στο υποκείμενο του μεταβατικού ρήματος, τον δράστη της ενέργειας, ενώ με την Παθητική σύνταξη η έμφαση δίνεται στο ρήμα, δηλαδή στην πράξη του ποιητικού αιτίου του Παθητικού ρήματος.

ΘΕΜΑ Γ.

Το προς εξέταση απόσπασμα αναφέρεται στην αλλοτρίωση του σύγχρονου ανθρώπου. Αναλυτικότερα, ο **ομοδιηγητικός / δραματοποιημένος αφηγητής**, ένας εργαζόμενος στο πανεπιστήμιο, νιώθει ιδιαίτερα απογοητευμένος από τη θλίψη και την κατήφεια που βλέπει «ζωγραφισμένη» στο πρόσωπο των συναδέλφων του. Η απογοήτευσή του αισθητοποιείται και δίνεται, **στο πλαίσιο ενός εσωτερικού μονολόγου**, εμφατικά με την **ειρωνεία (οι αγαπητοί μου συνάδελφοι, δεν μπορώ ... κεφάλι)**, τη **μεταφορά «μπαγιάτικες φάτσες»** και τη **χρήση ρημάτων πρώτου προσώπου (δεν μπορώ να καταλάβω, μελετώ, σκέφτηκα)**. Ο τελευταίος κειμενικός δείκτης, μάλιστα, βοηθά τον αναγνώστη να ταυτιστεί μαζί του και να βιώσει και ο ίδιος τις ψυχοσυναισθηματικές μεταπτώσεις του. Δυστυχώς, τα συναισθήματα θλίψης δεν χαρακτηρίζουν μόνο τους ανθρώπους που βρίσκονται στο ίδιο γραφείο με αυτόν, αλλά όλους τους υπαλλήλους του πανεπιστημίου, γεγονός που δημιουργεί στον αφηγητή τη διάθεση να αλλάξει επάγγελμα, όπως πιστοποιεί η **χρήση φράσης του καθημερινού προφορικού λόγου «για να ... μπροστά μου»**. Αποδίδει την αλλοτρίωση που βιώνουν οι συνάδελφοί του στην ενασχόλησή τους με τα πνευματικά ενδιαφέροντα, που ίσως τους έχει καταντήσει μονήρεις. Έτσι, μοναδική του ελπίδα για ανανέωση της διάθεσής του είναι οι νέοι φοιτητές, για τους οποίους ελπίζει ότι θα τρέφουν αισθήματα χαράς και θα έχουν πάθος για τη ζωή. Ωστόσο, απογοητεύεται εκ νέου, όταν συνειδητοποιεί ότι και στα αμφιθέατρα των πρωτοετών οι νέοι διέπονται από ζοφερή διάθεση, γεγονός που του δημιουργεί απαισιοδοξία τόσο για το

μέλλον της νέας γενιάς ακαδημαϊκών όσο, βέβαια, και για το κλίμα του πανεπιστημίου, απαισιοδοξία που δίνεται με **το αφηγηματικό σχόλιο «το επόμενο ... χειρότερο»**. Η απογοήτευσή του τελικά τον οδηγεί στη σκέψη να αλλάξει επάγγελμα, κάτι που κρίνει ότι είναι ανέφικτο λόγω της ηλικίας και της ελλιπούς κατάρτισής του. Έτσι, εύχεται να μπορούσε να ασκήσει ένα χειρωνακτικό επάγγελμα, χωρίς, όμως, να χάσει τις γνώσεις και τη μόρφωση που κατέχει, μάλλον γιατί τότε θα δούλευε με ανθρώπους γεμάτους ενέργεια, χαρακτηριστικό απαραίτητο για όσους βιοπορίζονται σκληρά, διατηρώντας, παράλληλα, και τα σπουδαία εφόδια που του προσφέρει η μόρφωσή του. Η έντονη συναισθηματική κατάσταση του αφηγητή, που διατρέχει όλο το δοθέν απόσπασμα, γίνεται, βέβαια, αισθητή στον αναγνώστη με τη **χρήση βραχυπερίοδου λόγου** σε όλη την έκταση του κειμένου.

Αν βρισκόμουν στη θέση του ήρωα, θα ήμουν και εγώ πολύ προβληματισμένος. Θα προσπαθούσα, ωστόσο, να εμπνεύσω κάποιους φοιτητές με το έργο μου και να κινητοποιήσω κάποιους συναδέλφους μου, κάνοντάς τους προτάσεις για τη διοργάνωση καινοτόμων δραστηριοτήτων στο πανεπιστήμιο. Εξάλλου, πιστεύω ότι, όσο και αν αλλοτριώνεται κανείς, μπορεί πάντα, έχοντας συνειδητοποιήσει την κατάστασή του, να βρίσκει καινοτόμους τρόπους να ανανεώνει τη διάθεση και την καθημερινότητά του και να ξεφεύγει από την ανία και τη μονοτονία.

ΘΕΜΑ Δ

Τίτλος: Η δημιουργικότητα στο μικροσκόπιο!!!

Πρόλογος: Με αφορμή την εβδομάδα καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων που διοργανώθηκε στο σχολείο μας, δημιουργήθηκε έντονος προβληματισμός στη σχολική κοινότητα αναφορικά με την αξία αλλά και την απουσία δημιουργικών δραστηριοτήτων από το σχολικό πρόγραμμα. Στις συζητήσεις που διεξήχθησαν στην τάξη όλοι οι μαθητές εξέφρασαν την ανάγκη να ενισχυθούν οι δημιουργικές δράσεις, καθώς κρίθηκε ότι η ανάπτυξη της δημιουργικότητας μπορεί να είναι πολλαπλά επωφελής για τους νέους. Έτσι, πήρα την πρωτοβουλία να συντάξω το παρόν άρθρο, για να επιχειρηματολογήσω υπέρ της αξίας της καλλιέργειας της δημιουργικότητας σε όλες τις βαθμίδες της ελληνικής εκπαίδευσης.

Απάντηση στο α' ερώτημα:

Η καλλιέργεια της δημιουργικότητας στα σχολεία είναι κεφαλαιώδους σημασίας τόσο για την ανάπτυξη και την ολοκλήρωση της προσωπικότητας των μαθητών όσο και για την προετοιμασία τους για τη ζωή τους στο μέλλον, γιατί:

- Η σύγχρονη αγορά εργασίας απαιτεί δημιουργικούς εργαζόμενους με καινοτομία, ευελιξία, προσαρμοστικότητα και ικανότητες επίλυσης

προβλημάτων. Η δημιουργικότητα βοηθά τους μαθητές να αναπτύξουν αυτές τις δεξιότητες και να είναι άρτια προετοιμασμένοι για το επαγγελματικό τους μέλλον. Κατ' αυτόν τον τρόπο, αποφεύγουν «τον σκόπελο» της ανεργίας και της εργασιακής ανασφάλειας.

- Όταν η δημιουργικότητα αναπτύσσεται σε όλους τους μαθητές μέσω συλλογικών δράσεων και δραστηριοτήτων, οι μαθητές συνεργάζονται, ανταλλάσσουν ιδέες και δουλεύουν από κοινού για την επίτευξη κοινών στόχων. Το γεγονός αυτό προάγει το πνεύμα ομαδικότητας, τη συνεργασία και την ενίσχυση των κοινωνικών τους δεξιοτήτων. Έτσι, εξαλείφονται και τα φαινόμενα βίας και εκφοβισμού που, δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια μαστίζουν το ελληνικό σχολείο.
- Η δημιουργικότητα συνδέεται άμεσα με την κριτική και αφαιρετική ικανότητα των νέων. Χάρη στις δεξιότητες αυτές το άτομο δύναται να αναλύει και να αξιολογεί ορθά καταστάσεις, πληροφορίες και λύσεις, αλλά και να αμφισβητεί γόνιμα τα δεδομένα, διασφαλίζοντας την πνευματική ανεξαρτησία και αυτονομία του και αποφεύγοντας τη χειραγωγή και την ετεροκατεύθυνση.
- Όταν οι μαθητές αναπτύσσουν απρόσκοπτα τις δημιουργικές τους ικανότητες αποκτούν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους. Στο πλαίσιο αυτό, αυξάνεται η αυτοεκτίμησή τους και βελτιώνεται η αυτοεικόνα τους, αφού η ικανότητα να δημιουργούν κάτι καινούριο από το μηδέν, με δικές τους πρωτοβουλίες και μόνο, τους δίνει ένα αίσθημα επιτυχίας και ολοκλήρωσης. Επομένως, το σχολείο διασφαλίζει την ψυχοσυναισθηματική τους ισορροπία και υγεία και τους βοηθά να απαγκιστρωθούν από φαινόμενα νοσηρότητας και παθολογείας.
- Η δημιουργικότητα συνδέεται άρρηκτα και με την καλλιτεχνική και πολιτιστική δραστηριότητα της μαθητικής κοινότητας. Παράγοντας δημιουργικό καλλιτεχνικό έργο στο σχολείο, οι μαθητές γνωρίζουν την πολιτιστική παρακαταθήκη των προγόνων, αναπτύσσουν βαθύτερη σχέση και εκτίμηση για τις καλές τέχνες και αποφεύγουν τις βλαβερές συνέπειες της έκθεσης στην υποκουλτούρα.
- Η δημιουργικότητα ενθαρρύνει τους μαθητές να αναλάβουν πρωτοβουλίες και να επιλύσουν σημαντικά προβλήματα μόνοι τους. Πράγματι, χάρη στη δημιουργικότητα, ο νέος δύναται να προετοιμάζεται ψυχολογικά και να βρίσκει λύσεις στα πρωτόγνωρα προβλήματα και τις σύνθετες κρίσεις της εποχής μας, όπως είναι η οικολογική καταστροφή και ο πόλεμος. Η ανάπτυξη αυτής της αυτονομίας είναι ζωτικής σημασίας για την προσωπική του ανάπτυξη και την επιτυχία στη μελλοντική του ζωή. Η καλλιέργεια της δημιουργικότητας, λοιπόν, διασφαλίζει την προσωπική και κοινωνική ανάπτυξη των μαθητών.
- Η δημιουργικότητα κάνει τη μάθηση πιο βιωματική και ενδιαφέρουσα. Όταν οι καθηγητές παρέχουν στους μαθητές την ελευθερία να εξερευνήσουν και να δημιουργήσουν, οι τελευταίοι επιδεικνύουν έντονο πάθος και αγάπη για τη μάθηση και τα διάφορα μαθήματα.

Απάντηση στο β' ερώτημα:

Η καθημερινότητα παρέχει πολλές δυνατότητες στον άνθρωπο να αναπτύξει τη δημιουργικότητά του. Οι τρόποι με τους οποίους, εγώ προσωπικά, εκφράζω τη δημιουργική μου διάθεση είναι οι εξής:

- Αγαπημένη μου δημιουργική απασχόληση είναι η μαγειρική. Συχνά πειραματίζομαι, αναμειγνύοντας υλικά και αυτοσχεδιάζοντας με τη δημιουργία νέων συνταγών, βάζοντας τη δική μου προσωπική πινελιά σε ό,τι δημιουργώ, για να προσφέρω ένα όμορφο πιάτο στον εαυτό μου και τα αγαπημένα μου πρόσωπα.
- Ενασχόληση με κάθε μορφής καλλιτεχνική δημιουργία: Η συμμετοχή μου σε θεατρικές ομάδες, στη σχολική χορωδία και σε ομίλους ζωγραφικής υπήρξε, από την παιδική μου ηλικία και μέχρι τώρα, ο προσφορότερος τρόπος να εκφράσω τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς μου με έναν τρόπο έκτονωτικό και, ταυτόχρονα, δημιουργικό.
- Η αποτύπωση των σκέψεων και των συναισθημάτων μου μέσω της συγγραφής μικρών κειμένων και ποιημάτων είναι ένας τρόπος αποφόρτισης. Ξεκίνησα με τη συγγραφή ημερολογίου κατά την παιδική μου ηλικία και, ακόμα και σήμερα, αφηγούμενος / η μικρές ιστορίες από την καθημερινή μου ζωή, νιώθω ότι εκφράζομαι απόλυτα.
- Μια πολύ αγαπημένη μου δραστηριότητα είναι η ενασχόληση με την κηπουρική και τα λουλουδία της αυλής μου. Έχοντας δημιουργήσει μικρές γωνιές με φυτά που αναδεικνύουν την καλαισθησία μου και μου θυμίζουν σημαντικές στιγμές της προσωπικής μου ζωής, τις οποίες έχω συνδέσει με αγαπημένους φίλους και συγγενείς, νιώθω χαρά και γεμίζω θετική ενέργεια.
- Εξίσου σημαντική δραστηριότητα θεωρώ την επαφή μου με τη φύση και τον αθλητισμό. Κάνοντας ταξίδια σε περιοχές με απεριόριστο φυσικό κάλλος και δοκιμάζοντας ακόμα και τα «επονομαζόμενα εναλλακτικά αθλήματα», αισθάνομαι ότι απαλλάσσομαι από το άγχος και ότι ασχολούμαι με καινοτόμες δραστηριότητες, που με βοηθούν να απαγκιστρωθώ από τη στασιμότητα και να δοκιμάσω εναλλακτικούς τρόπους έκφρασης και ψυχαγωγίας.
- Έχοντας εγγραφεί σε έναν φωτογραφικό όμιλο και τραβώντας φωτογραφίες με μια επαγγελματική φωτογραφική μηχανή ή ακόμη και με το κινητό μου, αποτυπώνω στιγμές της καθημερινότητας, την ομορφιά της φύσης και την καλλιτεχνική πλευρά της ζωής, δημιουργώντας λευκώματα τα οποία θεωρώ πολύ σημαντικά.
- Τέλος, αναδιατάσσοντας τα έπιπλα μου, διακοσμώντας με γούστο τον χώρο μου και ανακατασκευάζοντας παλιά αντικείμενα, χρησιμοποιώντας νέα υλικά, νιώθω ότι ανανεώνω τον χώρο μου και την ψυχική μου διάθεση και ότι ομορφαίνω το σπίτι μου, για να αισθάνομαι όμορφα σε αυτό.

Επίλογος: Από τα παραπάνω καθίσταται πρόδηλο το γεγονός ότι η δημιουργικότητα είναι ένα πολύ σημαντικό χαρακτηριστικό για κάθε άνθρωπο, αφού καθορίζει κάθε έκφανση της ζωής του και καθιστά την προσωπικότητά του μοναδική. Επομένως, το σχολείο, ως βασικότερος φορέας κοινωνικοποίησης, οφείλει να εντάξει στο πρόγραμμά του όσο το δυνατόν περισσότερες δημιουργικές δραστηριότητες, ώστε να βοηθήσει τον σύγχρονο άνθρωπο να αναπτύξει τη δημιουργικότητα και να την αξιοποιήσει ως τρόπο διαφυγής από τη ζοφερή νοσηρότητα που χαρακτηρίζει την εποχή μας.